

МОСКВА

Чотирма колонами виши-
куються на гігантському
квадраті площі учасники
маніфестації, піднявши над

На святковому марші — посланці кращих московських підприємств. За традицією, в обрамленні квітів, прапорів, транспарантів рухається по площі вантажна машина з маркою, відомою в усіх куточках країни

Площу йде юність столиці. Нинішній рік для радянської молоді особливий: 60 років тому комсомол прийняв ім'я В. І. Леніна. Зберігає вірність заповітам вождя, гідно розвивав традиції старшого покоління 42-мільйонний загін ВЛКСМ. Комсомольці там, де найбільш потрібні їх міцні руки, дерзання й ентузіазм юності. Напередодні 114-ї річниці з дня народження Леніна комсомол схи-

Червоними прапорами, транспарантами і лозунгами, весняними квітами прикрасились вулиці і площі столиці Радянської України. Рапортуючи про творчі діла, кияни заявляють про свою рішучість виконати рішення XXVI з'їзду партії, наступних Пленумів ЦК КПРС, завдання нинішнього року і п'ятирічки в цілому, про неухитне прагнення до миру, дружби з усіма народами планети.

[Закінчення на 2-й стор.]

Тож відповімо на батьківську турботу нашої ленінської партії удар

Л. МОШАК,
групкомсорг КМК
механічної обробки

обоим для насосів
кіровоградського ор-
дена «Знак Пошани»
заводу «Гідросила».

КІРОВОГРАД. У першотравневих колонах.

ФОТО В. ГРИБА

ПІД ЧЕРВОНИМ ПРАПОРОМ ПЕРШОТРАВНЯ

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.)

Наближаються урочисті хвилини початку демонстрації. На Центральну трибуну піднімаються товариші В. В. Шербицький, О. Ф. Ватченко, І. О. Герасимов, Ю. Н. Ельченко, Є. В. Качаловський, Б. В. Качура, О. П. Ляшко, І. О. Мозговий, В. О. Сологуб, О. А. Титаренко, О. С. Капто, Ю. П. Коломієць, С. Н. Муха, Я. П. Погребняк. Кияни і гості столиці тепло вітають керівників Компартії України і уряду республіки.

Урочисту маніфестацію відкривають знатні люди міста — передовики і новатори виробництва, діячі науки і культури, які своєю творчою, самовідданою працею примножують його славу. Йдуть ті, ким пишастесь наша республіка. Попереду — прапор міста-героя Києва, Перехідний Червоний прапор ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ, яким столицю республіки відзначено за досягнення високих результатів у всеосяжному соці-

лістичному змаганні, успішному виконанні державного плану економічного і соціального розвитку СРСР у минулому році.

На святковому марші — трудові колективи столиці України. За традицією демонстрацію відкривають переможці передтравневого соціалістичного змагання. На транспарантах, панно — рапорти про досягнуті успіхи. У першому кварталі кияни реалізували продукції додатково до завдання на 29 мільйонів карбованців. Продуктивність праці в промисловості зросла понад план на два проценти, а собівартість продукції знижена додатково на 0,7 процента.

У святковій колоні — великий портрет В. І. Леніна. Сьогодні, як і завжди, Ілліч з нами. Заповіти вождя революції живуть у серцях мільйонів, його велику справу продовжують усе нові й нові покоління будівників комунізму.

Першотравневі демонстрації, мітинги відбулись і в інших містах і селах республіки.

(ПАТАУ).

КИРОВОГРАД

Як до лиця нашому місту святкове вбрання! Яка урочиста, гарна центральна площа імені С. М. Кірова! У цей день її прикрашають весняні кольори — білий, червоний, зелений.

На трибуну піднімаються члени бюро обкому та міськкому Компартії України, виконкомів обласної та міської Рад народних депутатів, ветерани партії, передовики виробництва, численні гості.

...Десята година ранку. Звучать фанфари. Перший секретар обласного комітету партії М. Г. Саміліх вітає кировоградців і гостей міста зі святом солідарності і братерства — Першотравнем.

У розмаїтій червоній прапорів виходять на центральну площу учні загальноосвітніх шкіл міста. Це їм, юним, за традицією надано право одними з перших крокувати у першотравневі колоні. Сьогоднішні школярі незабаром прийдуть на зміну своїм батькам, щоб гідно будувати комуністичне майбуття.

Із загальним схваленням сприймають освітяни обласного центру важливий та актуальний документ «Основні напрями реформи загальноосвітньої і професійної школи», який покликаний підняти роль школи на якісно новий рівень, докорінно поліпшити трудове виховання і профорієнтацію учнів на основі поєднання навчання з продуктивною працею. У документі набули дальшого розвитку ленінські ідеї про єдину трудову, політехнічну школу; тут також намічено стратегічну лінію КПРС у галузі народної освіти відповідно до постанови XXVI з'їзду партії та останніх Пленумів ЦК КПРС.

Відмінними успіхами зустрічають першотравневе свято педагогічні та учнівські колективи шкіл №№ 6, 11, 16, 5, 30, 9, 13, 14, 4, 32. Тут постійно ведеться боротьба за якість знань, високого рівня досягли трудове навчання, профорієнта-

ційна робота. А СШ № 22 — ініціатор багатьох корисних справ не тільки в Ленінському районі, а й у місті — першою відкрила особистий рахунок у Радянському фонді миру, до якого вже перераховано 1200 карбованців, зароблених вихованцями десятирічки. Школа стала на почесну корчагінську вахту, присвячену 80-річчю з дня народження М. Остроаського.

Карбує крок тритисячний загін студентів і їх наставників з державного педінституту імені О. С. Пушкіна. У колоні демонстрантів йдуть передовики праці й навчання. Перше місце у соціалістичному змаганні виборов фізико-математичний факультет, а серед кафедр — кафедра психології. Гордістю вузу є студенти-відмінники, активісти. Це — Ленінські стипендіати Тамара Городиська, Валентина Баранова, Людмила Мамалига, Пушкінський стипендіат Сергій Колісник. Кіровоградський педагог є кузницею педагогічних кадрів. За 54 роки він підготував 23 924 учителів. Серед них багато майстрів педагогічної справи, відмінників народної освіти, заслужених учителів УРСР.

За майбутніми педагогами йдуть вихованці інституту сільськогосподарського машинобудування. За роки свого існування вуз випустив 11,5 тисячі спеціалістів для багатьох галузей народного господарства нашої країни. Сьогодні у святковій колоні йдуть Ленінські стипендіати — депутат обласної Ради народних депутатів Галина Рой, депутат міської Ради народних депутатів Інна Шамрай, Олег Ерьомін, Олег Малимоненко, Марина Богатирьова та інші. Колектив вузу займається винахідницькою роботою. 39 кращих винаходів експонувалися на ВДНГ СРСР і УРСР. Для учнів середніх спеціальних закладів і профтехучилищ, які проходять поза трибуни, ос-

новний критерій громадянської позиції — відмінне навчання. Тому в перших рядах їхньої колоні — ті, хто своїм ставленням до навчання, активною участю в громадському житті показує приклад іншим.

На площі імені Кірова вступають колоні трудівників Кіровського району. Такої честі район удостоєний за перемогу у передтравневому соціалістичному змаганні. План реалізації продукції у першому кварталі нинішнього року виконано на 102,6 процента, по випуску товарної продукції — на 103,6, по виробництву товарів народного вжитку — на 106,5 процента. Перевищено завдання по наданню населенню побутових послуг, а продуктивність праці робітників перевищила планову на 3,6 процента.

Важкий внесок у досягнення цих успіхів колективів заводів «Гідросила», радіовиробів, чавуноливарного, троллейбусного управління, автопідприємства 10064, об'єднань «Промтозари» і «Спорттозари».

Так, завдання першого кварталу перевиконано, вироблено валової продукції на 903 тисячі карбованців, а продуктивність праці зросла проти відповідного періоду минулого року на 18,1 процента. Відмінно трудяться токари цеху № 5, делегат XXVI з'їзду КПРС Л. М. Киртока, фрезерувальник цеху № 8, депутат Верховної Ради СРСР І. Г. Машнягуца, слюсар-ремонтник цеху № 1 О. В. Ружин і багато інших.

По-ударному трудиться і колектив заводу радіовиробів. Тут 13 найменувань виробів удостоєні державного Знака якості. На підприємстві широкого розмаху набув рух за прискорення науково-технічного прогресу, в якому беруть участь понад 1200 винахідників і раціоналізаторів.

Зразки самовідданої праці у першотравневі вихті продемонстрували і робітники та інженерно-технічні працівники виробничого об'єднання «Друшмаш», ремонтно-механічного імені Таратуті, чавуноливарного заводу, виробничого об'єднання «Вторчормет».

Колону будівельників очолюють колективи підрозді-

лів комбінату «Кіровоградважбуд». Хороших успіхів добилися трудівники тресту «Кіровоградмісбудо». Тільки до 1 Травня тут виконано будівельно-монтажних робіт на 4 мільйони 476 тисяч карбованців. Далеко за межами республіки знають бригаду штукатурів з управління механізації тресту, котру очолює кавалер ордена Леніна і Трудового Червоного Прапора, лауреат Державної премії УРСР Є. М. Наскорожна.

У колективі будівельників добра слава йде й про передову робітницю Л. Й. Компанієць. Підтримавши патріотичну ініціативу «Продуктивність наставників» — випускникам МПТУ, вона очолила бригаду молодих робітників, які щойно закінчили професійно-технічні училища. Наставниця змогла прищепити своїм підопічним любов до професії, наважилася їх працювати сумлінно, не шкодуючи сил.

На головну площу Кіровограда виходить нова святкова колонна. Це карбують крок працівники легкої і харчової промисловості, побутового і комунального обслуговування. На транспарантах слова, що лунають сьогодні з уст мільйонів прогресивних людей світу: «Мир. Бруд. Травень». А слідом за представниками меблевого комбінату, олієекстракційного і гідролізно-дріжджового заводів з піднесеним весняним настроєм йдуть працівники транспорту. Вітаючи в життя Продовольчу програму, ділами відповідаючи на рішення лютневого і квітневого (1984 р.) Пленумів ЦК КПРС, автомобілісти автопідприємства № 10064 зобов'язалися нинішнього року перевезти 3 млн. 197 тисяч народногосподарських вантажів. Важкий внесок у виконання наміченого зробили передовики виробництва. Серед них — заслужений працівник автотранспорту Г. Г. Довженко, ударники комуністичної праці В. М. Востров, О. Г. Іванов. Вони виконали завдання трьох років одинадцяті п'ятирічки і працюють у рахунок серпня 1984 року.

Палахотять на вітрі прапори у руках робітників Кіровоградського виробничого об'єднання по сіалках «Червона зірка» — флагмана радянського сільськогосподарського машинобудування, яке відкриває колони Ленінського району. У перших рядах демонстрантів — кавалер ордена Леніна, делегат XXVI з'їзду Компартії України, бригадир формувальників лизарного цеху ковакого чавуну В. І. Гетьманець. У відповідь на рішення квітневого (1984 р.) Пленуму ЦК КПРС,

першої сесії Верховної Ради СРСР одинадцяті скликання правофлангова бригада вирішила працювати ще продуктивніше, щодня виготовляти надпланові форми і литви для посівних машин. Понад 80 колективів бригад в об'єднанні стали послідовниками патріотичної ініціативи формувальників «П'ятирічку — до 7-ї річниці нової Конституції СРСР». На трудовому календарі В. І. Гетьманця — квітень 1985 року.

Мир! Це слово повторюється раз у раз на сотнях панно. Червонозорівці, як і всі радянські люди, зайняті мирною працею. Вони з одностайним схваленням зустріли нові мирні пропозиції Радянського Союзу, викладені у відповідях Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша К. У. Черненко газеті «Іпрада».

Червонозорівці роблять усе для того, щоб з кожним днем зростала могутність рідної Батьківщини, яка є оплотом миру в усьому світі.

Проходять поза трибуни нові й нові колоні трудящих. Серед них колективи трестів «Кіровоградсьбудо» і будівельно-монтажного «Кіровоградообудо», телеграфно-телефонної станції, будівельного управління «Гідроспецбуд-2», головно-го підприємства виробничого об'єднання будівельних матеріалів, будівельники шосейних доріг.

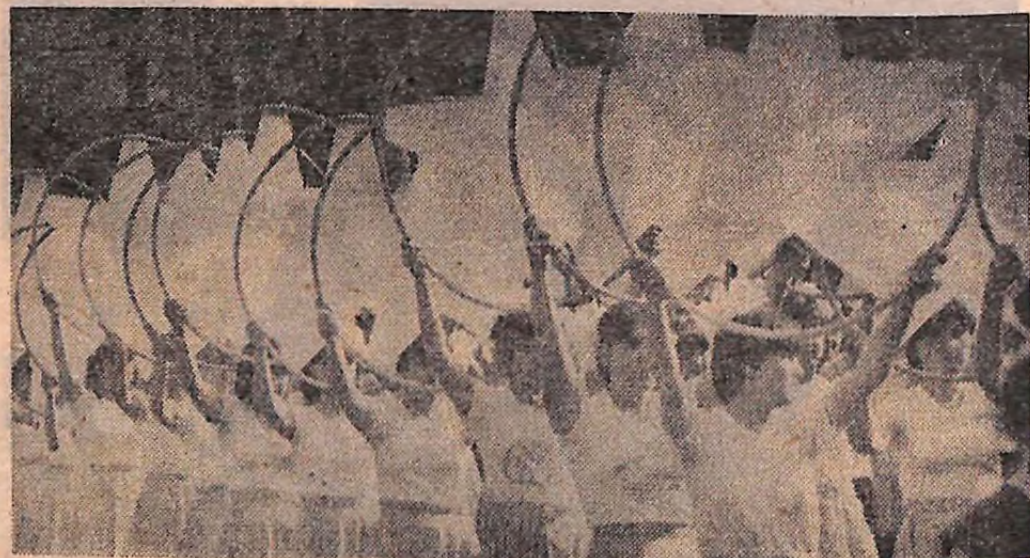
Як програму великого творення сприйняли робітники виробничого швейного об'єднання рішення квітневого (1984 р.) Пленуму партії, заклик партії ширити змагання за піднесення ефективності виробництва і якості продукції. Чималих успіхів досягли КМК, де бригадиром делегат XXIV з'їзду комсомолу України З. Г. Касьяненко. Це колектив, який носить почесне звання бригади комуністичної праці.

До трибуни наближається колонна працівників охорони здоров'я.

З усіх багатств, якими наділила людину природа, немає скарбу дорожчого від здоров'я. У день всенародного свята ми кажемо щире спасибі лікарям, медсестрам, санітарам — людям найгуманішій на землі професії. Всі свої знання, вміння, тепло сердець і рук вони віддають нам, дарують радість життя.

Першотравнева демонстрація в обласному центрі завершилася парадом оркестрів.

Репортаж вели спеціалісти «Молодого комунара» Т. КУДРЯ і В. ГРИБА (фото).

КИРОВОГРАД. У першотравневих колонах.

Фото В. ГРИБА.

З ІМЕНАМИ ГЕРОЇВ

...У Витязівській середній школі йде урок мужності. Тут, в кімнаті бойової слави, учні збираються біля експозиції, де виставлені матеріали про Героїв Радянського Союзу І. С. Індіка та Д. М. Осадчого.

26 березня 1944 року 68 десантників під командуванням старшого лейтенанта К. Ф. Ольшанського висадились у Миколаївському порту. Серед них був уродженець села Витязівки Бобринецького району старшина другої статті Іван Індік. Захопивши плацдарм, дві доби десантни-

ки відбивали атаки гітлерівців до підходу радянських військ. Живими залишилися лише дванадцять сміливців. В останньому бою загинув комсомолец Іван Індік, ім'я якого нині носить піонерська дружина Витязівської середньої школи.

14 жовтня 1944 року в боях за визволення Румунії загинув уродженець Витязівки Герой Радянського Союзу гвардії полковник Д. М. Осад-

чий. Цього високого звання він був удостоєний за успішно проведеною операцією під Ясами, в якій брала участь мотострілецька бригада під його командуванням.

Вчителі розповіли своїм вихованцям про подвиги Героїв-земляків. А потім комсомольці пішли до обелісків, встановлених на честь І. С. Індіка та Д. М. Осадчого, і стали біля них на почесну вахту.

А перед цим у Витязівку з усіх сіл району з'їхались більше 600 спортсменів 24 футбольні команди взяли участь в турнірі на приз пам'яті Героїв Радянського Союзу І. С. Індіка. Погодились футболісти райспілкиспілки. А приз пам'яті Героїв Радянського Союзу Д. М. Осадчого завоювала лейболіна команда об'єднаного колективу райкоопу профспілки учителів. Переможцям його вручила племінниця заступ-

ця заслужена вчителька УРСР О. М. Руденко.

Після змагань спортсмени завітали до колишнього фронтовика брата Івана Індіка Миколи Степановича, вручили йому квіти, подарували портрет героя-земляка.

Проїшов також у Витязівці районний турнір призовників з кульової стрільби на приз пам'яті Героїв Радянського Союзу Василя Порика, котрий до війни навчався в Бобринецькому сільсько-

господарському технікумі. Тепер цей навчальний заклад носить його ім'я. Перемогу в тих змаганнях здобули краї знячківці ГПО Витязівської середньої школи.

Вахта Пам'яті — це і трудові акції. Тож молоді хлібороби колгоспу імені Котовського зарахували в свої колективи І. С. Індіка, Д. М. Осадчого і тепер працюють під девізом «Стань парівні з героями». Приклад витязівців наслідували всі молоді гвардійці п'ятирічки Бобринецького району.

Наш кор.

МИ — ИНТЕРНАЦИОНАЛИСТИ

В АШЕ молоде місто виділо і розквітло на берегах сивога Дніпра протягом останніх десятиліть. Виросло завдяки будівництву сучасних потужних підприємств, продукція яких іде нині в різні куточки Радянського Союзу і за рубіж. Збагатилося воно за ці роки не лише новими чудовими вулицями, будинками й закладами соціалістичного побуту — збагатилося воно й людьми. Молодші покоління світловодців зростають у місті, де творчо трудяться поряд представники багатьох національностей нашої країни — ті, хто за покликом серця і за дорученням держави приїхав колись до нашого краю будувати на березі Славути нове місто.

МІСТО НАШОГО БРАТЕРСТВА

В ОНО стало для них містом їхньої трудової слави, зв'язати, містом їхньої дружби й взаємодопомоги, містом їхньої любові. І сьогодні мені дується, що чи не найбільш перемого будівників Світловодська — це молодіжна єдність представників різних національностей у досягненні спільної мети, підкоренні нових трудових рубежів.

Власне, про національність у нас питають в останню чергу. Людей оцінюють за їхніми знаннями, майстерністю, колективістськими якостями.

Сьогодні я хочу запропонувати читачів «Молодого комунара» пройтися зі мною цехами, відділами та лабораторіями одного з найбільш потужних підприємств — ордену Трудового Червоного Прапора заводу чистих металів. З року в рік впроваджується технологія виробництва, яка нині знаходиться на рівні передових досягнень світової металургії. І все це — результат роботи колективу нової, інтернаціональної формации, основу якого склали представники 19 національностей.

У СІХ їх об'єднали в єдину спільну мету — будівництво нового су-

спільства і щоденні буденні справи, особливості для досягнення цієї мети. Одну з провідних лабораторій заводу, під якою багато в чому залежить успіх роботи всього підприємства, очолює бурят Б. Т. Майданов, іншу — лезгін К. Р. Курбанов. Вони — з тих, хто починав будувати Світловодськ, як мовиться, з нуля. З когорти перших українців, прославлених бригадир кавалер багатьох орденів І. О. Постолюк. А ось колега Івана Олексійовича М. Д. Петров, теж українець — із нового покоління світловодців. Нового, але не менш славного. Комсомольсько-молодіжна бригада планувальників Миколи Петрова з цеху № 8 — одна з кращих на підприємстві, лауреат премії Ленінського комсомолу. Портрет бригадира занесено на обеліску Дошки пошани.

М. Петров та хлопці його бригади — далеко не виняток, а скоріше правило на підприємстві, де більшість працюючих — молодь. Ось хоч би планувальник цеху № 7, молдаванин за національністю

Андрій Андреев чи електромонтер цеху № 12 карел Олексій Басков та грек Георгій Америкіс, чи токарь Василь Бадай — білорус... Кого з них не візьми — всі вони майстри своєї справи, люди, не байдужі до громадських справ. Є серед молодих висококваліфіковані робітники — такі, як слюсар цеху № 10 Іван Савченко, переможець змагань за звання «Кращий молодий робітник за професією», є грамотні інженери — такі, як Ахат Хасанов із цеху № 5.

Вони всі разом у дні, що передували святі Першотравня, зробили чимало, аби виконати соціалістичні зобов'язання колективу підприємства — добитися надпланового підвищення продуктивності праці не менш як на 1 процент і знизити собівартість продукції на 0,5 процента...

І ось мої земляки-світловодці вийшли на першотравневу демонстрацію. Пішли у одній колоні представники багатьох національностей нашої великої Батьківщини. І це символічно. Бо так само поруч вони йдуть у труді і в житті.

О. ПОКРОВСЬКИЙ,
м. Світловодськ.

На кіноустановках області в першій половині травня продовжуватиметься кінофестиваль, присвячений Дню Перемоги та 40-річчю визволення Радянської України від німецько-фашистських загарбників.

До цієї події на екрани виходить новий кінофільм, знятий на студії «Мосфільм», — «Двічі народжений».

Двічі народженим у народі називають того, хто чудом уник смертельної небезпеки, вижив там, де мав би неминуче загинути. Молодий червоноармієць Андрій Булігін (арт. В. Баранов) ледве не розпровався з життям, коли кілька фашистських літаків атакували радянський самітний пароплаз, на якому Андрій супроводив поранених...

Цей фільм, який поставив режисер А. Сіренко за сценарієм В. Астаф'єва та Є. Федоровського, — драматична кінорозповідь про напружений поєдинок радянського солдата-новобранця й досвідченого німецького льотчика (арт. Г. Дрозд) у сорок другого році, серед крижаної пустелі холодного Білого моря.

Виконавець головної ролі актор Вячеслав Баранов — молодий, але не новачок у кіно. Він створив пам'ятні образи у картинах «Розклад на післязавтра», «Карнавал», «Наказ: перейти кордон», «Йшов четвертий рік війни», «Клітка для наварок». Головна роль у фільмі «Двічі народжений» — великий творчий успіх актора. У цій стрічці також знімалися Є. Бочаров, Н. Русланова, І. Догілеза, Г. Королькова.

Фільм «Дублер починає діяти» (кіностудія «Ленфільм») присвячено тим, хто недавно прийшов на виробництво і сповнений творчої енергії, азарту, готовності до експериментів.

Дублюючі системи, як відомо, починають діяти тоді, коли виходять із ладу основні. В новій кіностріч-

Кіноекран травня

ці, на щастя, цього не трапилось, дублер почав діяти за наказом міністерства в повній відповідності з умовами експерименту. А експеримент полягав у тому, що на місяць всі керівні пости були доручені молодим спеціалістам, як це було свого часу на одному з підприємств Омська. Молоді інженери (дехто з них до цього частенько відверто байдикував), стали керівниками заводу.

Чи зможуть вони реалізувати свої честолюбні життєві плани? Як зміняться їх ставлення до себе, до колег, до справи?

У цьому фільмі не простівається старий керівник-консерватор молодому новаторові. Мета експерименту — інтенсивна й ефективна підготовка резерву керівного складу для нових підприємств, що будуються. Картина виходить за межі традиційного фільму на виробничу тематику: вона включає в себе елементи і комедійного, і публіцистичного жанру.

«Ураган приходить несподівано» — фільм про кохання. Воно прийшло надто пізно до двох людей, чия життя вже скла-

лося, устаткувалося.

Здається, все гаразд у Григорія Васильовича Березіна. Радгосп, керований ним, процвітає, його шанують люди, а нього дружина сім'я. Та вже давно він кохає молодшу гарну жінку, заступника голови райвиконкому Ольгу Чорнобривцеву.

Обов'язок перед близькими людьми змушує Березіна відмовитися від кохання; Ольга іде з радгоспу. Життя, здається, повертається на звичні рейки. Та раптом на кубанську станицю налітає страшний ураган, який несе з собою смерть, розруху...

Цей фільм — результат творчої співдружності відомого драматурга Анатолія Софронова (за його сценарієм створено стрічку «Куховарка»), «Серце не прощає», «Літні сніги» та режисера-дебютанта Наталі Величко, відомої глядачам за акторськими роботами у картинах «Щит і меч», «Гішпа», «Третя молодість».

У фільмі «Ураган приходить несподівано» зайняті відомі актори О. Казаков, Л. Зайцева, В. Федотова, П. Глебов, С. Морозов, В. Степанов.

Режисер Георгій Юнгвальд-Хількевич, відомий глядачам як постановник гостросюжетних пригодницьких стрічок «Небезпечні гості», «Ураган: цунамі!», а також трисерійної телевізійної версії роману А. Дюма «Три мушкетери» і веселого музичного телефільму «Ах, водевіль, водевіль...», поставив на Одеській кіностудії свій новий фільм «Двоє під однією парасолькою». Це — квітнева казка про кохання. І ще — це цирк! Мистецтво яскраве, святкове, чарівне. В фільмі глядачам надається рідкісна змога зазирнути за куліси цирку, побувати на репетиціях. Кінострічка розповідає про життя циркових артистів, про дружбу, що допомагає за кулісами і на арені, про кохання і моральні цінності. Як і в попередніх роботах Юнгвальда-Хількевича, в новій його картині ви зустрінетесь з популярними акторами І. Смоктуновським, Наталією Андрійченко, Оленою Сафоновою.

І. ПОДОПРИГОРА.

На знімку: кадр з фільму «Ураган приходить несподівано».

Орієнтація на мужність

Багато колишніх вихованців Калінінської середньої школи обрали собі професію військовослужбовця. Школа, однокласники гордяться своїми випускниками, нині офіцерами Радянської Армії І. І. Ярошенко, В. П. Кривенком, Ю. А. Назаратієм. Три випускники нашої десятирічки цього року також готуються до вступу у вищі військові навчальні заклади.

Доброю традицією стало проведення зустрічей

старшокласників із захисниками мирних кордонів Вітчизни.

Ось і недавно в рідну школу завітали політпрацівник А. М. Корішко, підполковник В. І. Скалівський. Вони прийшли в село до батьків у відпустку. Багато запитань виникло у старшокласників, на які військовослужбовці дали відповіді. Потім розповіли про військову службу і закликали хлопців-старшокласників гартувати себе ідейно та фізично, готуватися до виконання священного обов'язку — охорони Вітчизни і миру на землі.

Л. НЕЧИТАЙЛЕНКО,
секретар комсомольської організації Калінінської середньої школи.
Новоархангельський район.

ТУРНІРНЕ ТАБЛО

Легка атлетика. 180 юних спортсменів у складі 13 збірних команд восьмипіятих і середніх шкіл Кіровоградського району обласного центру на стадіоні СК «Зірка» змагались за програмою піонерського легкоатлетичного чотирьохборства «Дружба». В стрибках у висоту, метанні тенісного м'ячика, в бігу на 60 метрів та кроці. В дітях перемогли легкоатлети середньої школи № 19, а у хлопчиків — збірна десятирічки № 14.

Шахи. 64 спортсмени взяли участь в чемпіонаті шахового клубу обласного ЦСТ «Спартак». У фіналь-

ному поєдинку зустрілись першорозрядники Ігор Волков (СШ № 19) та Віталій Лисенко (СШ № 4). Ця партія закінчилась перемогою Волкова.

Авіамоделізм. На кордоні Кіровоградського стадіону «Піонер» три дні тривали XVIII обласні змагання школярів із кордового авіамоделізму, присвячені Дню Перемоги.

У класі швидкісних моделей поза конкуренцією був мініатюрний літак Володимира Коваленка, членів авіамоделістичного гуртка Знаменської станції юних техніків. А серед об'ємних копій машин першою стала модель Егора Ляпіна з Олександрійської станції юних техніків.

Заталькованими першість здобули юні спортсмени Олександрійської міської станції юних техніків.

З ВИПУСКУ «ЯТРАНИ»

УЛЮБЛЕНИЙ КУТОЧОК

МІЖ СЕЛАМИ Панчевим і Канежем — широка долина понад Виссою. З не-запам'ятованих часів лугами між осокою, між вербами й очеретом до річки біг струмок, який любовно на-зивали Потічком. Не за-мовкав, не пересихав він навіть у гарячу липневу спеку.

Навколо Потічка росли буйні трави, і туди виганя-ли на випас колгоспних корів. Проте для череди не вистачало води. Пасту-хи подумали: а що, як пе-

регородити Потічок? У правлінні колгоспу пропо-зицію підтримали, виді-лили бульдозер. Того ж лі-та у долині засріблились води ставка. Однак через кілька років у велику зли-ву дамбу розмивило і вода стекла. Греблю відремон-тували — і знову розлився в долині ставок. В осоці, в розогі, в очеретах поча-ли піздитись листки, крижні, прилітали й лебе-

ді; в навколишніх гайках з'явилися дикі кози, при-ходили й лосі...

Береги ставка лісчані — хороший пляж. З весни до осені тут діти, молодь, бо такої чистої прозорої во-ди й не знайдеш ніде...

Жителі Канежа прокопа-ли рів, аби із ставка у Вись збігала зайва вода. Трудівники двох сіл ство-рили цей мальовничий ку-точок, що став улюбленим

для всіх. Зробили це без особливих затрат, без особливих вказівок, пам'я-таючи Закон про охорону природи...

ОДНІЙ з передач Ук-раїнського телебачен-ня зі Львова було пору-шено цікаву проблему. Ведучі говорили, що чо-мусь укорінюється дум-ка, ніби дотримуватись Закону про охорону при-роди — це насамперед

турбота голів колгоспів, виконкомів сілрад, ке-рівників підприємств. Це так. Але береги природу повинен і кожен з нас, ря-дових громадян.

Якщо понівечено калі-ну, якщо безкарно розгу-лялась сокира в лісосмузі, якщо забруднюється річ-ка, якщо засмічується парк — то це наша спіль-на провина.

М. ОЛЕКСІЄНКО.

Новомігородський район.

ЗНИМАЄ СТУДІЯ «ПІОНЕР»

Першими глядачами фільму «Герой Ленінгра-да», створеного кіносто-дією «Піонер» Вербівської середньої школи Балаклій-ського району на Харків-щині, стали ветерани вій-ни і юнаки, що йдуть до армії. Стрічка присвячена землякам, які захищали колосну революцію.

— В основу сценарію, написаного школярами, покладені спогади Героя Радянського Союзу І. А. Усенка, колишніх фронто-виків І. П. Баламута, Ф. І. Матюшенка та інших, — говорить керівник студії, у минулому балтійський моряк, а нині вчитель гео-графії Федір Тимофійович Безуглий. — При ство-ренні картини використо-увались кадри кінохроні-ки, зібрані слідопитами документи воєнних років. Діти побували в місті на Неві, де з допомогою ви-пускника Вербівської шко-ли, нині підполковника ін-женера В. Т. Кийка зняли на півзакордонній, де прохо-дили оборонні рубежі Ле-нінграда.

Фільм — одна з п'яти стрічок, які ентузіастич-но «малого екрана» задумали створити до 40-річчя Ве-ликої Перемоги. Односіль-чани вже познайомилися з картинами «Вічна слава героям», «Пам'ять наро-да», що розповідають про радянських воїнів, які ви-зволити Вербівку від фа-шистських загарбників, про земляків, які захищали Батьківщину. Розпочато зйомки «Народних месни-ків» — про партизанський загін, що діяв на Балаклій-щині, і фільму «Ніхто не забутий» — про те, як з'ясувалися імена без-іменних героїв, про тиму-рівців, які допомагають ветеранам війни.

В. КОТЛЯР,
кор. РАТАУ.

Наодинці з природою.

Фото В. ГРИБА

ХАЙ
ЦВІТУТЬ
ШАФРАН
І
ШАВЛІЯ!

Ось і з'явилася по на-ших балках і лісах весняні квіти. Жителі міст, які в теплі весняні дні вируша-ють на лопу природи, не втрачають нагоди прихо-пити додому букетик. І як-що й впливає у деякого пи-тання, чи не обкрадають вони матінку-природу, то вони заспокоюють себе: на наш вік, мовляв, виста-чить.

А тим часом уже сьо-годні під загрозою чимало квітів, які ще недавно не здавалися рідкісними, зо-крема, конвалій, фіалок, білої водяної лілії, шаф-рану, шавлії... Є небезпе-ка, що скоро нам неслуго-буде знайти навіть дико-ростучий пролісок!

Ми, ніхто ніхто, від-повіді перед нашою ви-сокою природою за збере-ження її приморозів кра-си нашої землі. Та чи завжди про це пам'ятаємо? На жаль, у наших селах та поселках немає інформ-аційних центрів, які розпо-вдали б про правила поведінки на лопу природи, на-гадували б, до яких саме рослин, тварин та птахів слід ставитись особливо бережливо. Тимчасом, деякі рослинні, які ще в пору свого дитинства ми бачили на околицях Кіровограда, нині вже не маємо можли-вості показати своїм дітям.

Взяти, скажімо, цвіт по-ляної лілії. Ми ретельно

обстежили цілий ряд став-ків, річок, озер, та безуспішно. Якщо вода на-лілія де й збереглася, то лише тому, що туди не ді-ряжили «любителей» та спеку-лянтів-квіткарів.

Подорожуючи по Волзі від Ярославля до Астраха-ні, пропливаючи по Камі, ми теж жодного разу не зустріли білої водяної лі-лії. Врешті, молодий бота-нік Жигулівського дер-жавного заповідника Сер-гій Саксонов виявив нам показати водяну лілію на важкодоступному озері. На пошуки її ми втратили цілий день, але єдине, що побачили — це саме листя лілії... І лише в дельті Волги, де велика російська ріка ділиться на безліч ру-кавів, на території Астра-ханського заповідника

імені В. І. Леніна ми побачили і сфотографували лі-лію, яка тут збереглася...

Весна і початок літа — пора, коли розмножується все живе в природі. І як необхідно, щоб людина не ставала на перешкоді цю-му! Відпочиваючи у цей час на лопу природи, не слід надто голосно вклю-чати магнітофони, шуміти, лякати звірів і птахів. Де-які тварини, палкани, люди, можуть назавжди покинути рідні місця.

Ніколи, шансний молоді люди розпачаються тим, що спалиють суху траву в лісах і балках. Мені дово-дилося не раз бути свід-ком того. А тим часом во-ни не знають, що ногош ушкоджує прикормлені шийки дерев, губить пер-поцвітні, завдає чимало ін-ших прикормленій природі. А як неують шийки ма-льовничих лісових галявин чорні свідки од нощі! У Кіровоградському лісопар-ку зустріли їх на кожно-му кроці. Найгірше те, що падає тут нощіща без жодної потреби. До того ж не має не раз ставало, і то-рощі теж, причиною пожеж, які ледве не привели до загинів значних ділянок лісових насаджень.

М. НОЖНОВ,

член Українського і
Всесоюзного това-риств охорони при-роди.

п'ятниця

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.35 — 10. Мислос. «Пиво на шибі». Телевізійна. 11.45 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Документальний фільм: «Вистава». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Продовження виста-ви «Сорочинський ярмарок». 22.50 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімн України. 8.15 — Документальний фільм. 8.35 — 9.25 — Історія. 4 клас. Я — громадянин Радянського Со-юзу. 9.05, 12.40 — Англій-ська мова. 10.05 — Лірика. В. Брюсова. 10.35, 11.40 — Історія. 7 клас. 11.05 — Па-м'яті. 12.10 — Географія. 8 клас. 13.10 — Науково-популярний фільм. 13.20 — Сторінки історії «Особисті привітання». 14.05 — Радис-ське образотворче мистецтво в роки Великої Вітчизняної війни. 14.35 — Г. Бакланов. По сторінках творів. 15.20 — Новини. 18.00 — Новини. 18.20 — Документальний те-лефільм. 18.30 — Мамині пісеньки. 19.00 — Служба Радянському Союзу. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Чем-піонат СРСР з академічного веслування. Чоловіки. 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Дивись, веселіся». За мотив-ами романів Л. Солухіна «За-чарований принц» і «По-рушення спокон». 1 серія «Золотий із Багдада». 22.40 — «За даниною польовою». До-кументальний телефільм про бажаність. 22.55 — Но-вини.

субота

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.35 — Теле-огляд-конкурс. Грає духовний оркестр клубу «Склянка» м. Кан-на. 8.45 — АВВГДейка. 9.15 — 18-й уряд «Спортла-то». 9.25 — Білий хористів товари. 9.55 — Н. Моїсарт. Три вальси. 10.05 — Теле-журнал «Сім'я і школа».

10.35 — Імени воєнних років. 10.55 — Сьогодні — День преси. 11.25 — Всесоюзний телеконкурс «Товариш ці-лі». 12.30 — Документаль-ний телефільм «Хлібні ко-рні». Із циклу «Люди ве-ликої долі». 14.00 — Пере-моги. Клуб фронтових дру-зів. 14.30 — Новини. 14.45 — Телефільм для дітей. «Бро-димо Шинчів». 16.00 — Но-вини. 16.05 — Концерт на за-мощенні працівників преси. 17.05 — Бесіда політичного оглядача Л. Вознесенського.

12.30 — Кінопрогра-ма «Вітчизно моя неозора». 13.20 — Літературна карта України. 13.50 — Студія «30-ллітній ювілей». 15.00 — Фільм-концерт. 15.40 — Між-народна студія УТ. 16.15 — Художній фільм «Чарівний га-рцю Дажельсміно». 18.35 — Сьогодні — День преси. (Ки-ровоград). 19.45 — «День за-линем». (Кіровоград). 19.00 — Актуальна картина. 19.40 — Грає квартет імені М. Лисен-ка. 20.45 — «На добраніч, ді-ти!». 21.00 — «Час». 21.35 —

театру ім. М. Ермолова. 17.45 — Виступ ансамблю «Люди і ляхи». 18.00 — «Операція «Південь». Доку-ментальний телефільм із при-казу «Сильські полети». 18.55 — «З любов'ю до нас, Марія Віснюк». Фільм-кон-церт. 20.00 — Вечірня казка. Мультфільм «Про Хому». 20.15 — Сучасний кіноогля-дач. 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Дивись, веселіся». 2 серія. «Гра в сто турбот».

Слава солдату. 17.00 — Художній фільм «Піонер са-ба на ролях». 18.15 — Снар-би музею України. 18.30 — Актуальна картина. 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу: «Динамо» (Київ) — «Торпо-моретц». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — «Здрастуй, феєстив-аль». Палестина. 17. Весно-любний кінофестиваль у Київі. 22.05 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — На зарплату, ста-нової 8.20 — Концерт худож-них колективів Грузинської РСР. 9.00 — Російська мов. 9.30 — Документальний фільм «Салют веселю». 10.20 — Голоси Прикарпаття. 11.05 — Кіноогляд «Піонерія». 11.15 — «Зупинись, мить». Телевізійна. 11.45 — Доку-ментальний фільм «Час під-починку». 12.10 — Телеві-зійна «Свіді радянського». 14.00 — Ф. Шопен. Фантазія фа мінор. 14.15 — Стеліон для всіх. 14.45 — Розповіді-ють. Наші кореспонденти. 15.15 — Видатні радянські актори. Лауреати Ле-нінської премії. Дирингет Г. Світланов. Передача 3. 16.00 — Телефільм «Серце Вербівки». 17.00 — Чемпіонат СРСР з футболу: «Динамо» (Москва) — «Най-рат». У перерві — 17.45 — Новини. 18.45 — Науко-популярний фільм «Харис-ська тайга». 19.15 — Літер-атурні читання. М. Полухой. «Вони захищали Батьківщи-ну». 19.30 — Державний Ро-сійський музей «Російський пейзаж». 20.00 — Вечірня казка. Мультфільм «Ось який неувражний». 20.15 — Чем-піонат СРСР з академічного веслування. 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Дивись, веселіся». 3 серія. «За-чаро-ваний принц».

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відпо-відального секретаря — 2-46-87; відділа комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патрістичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; ого-лошень — 2-56-65; кореспондентів — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Індент 61103.

Зам. № 240. Тираж 59 000.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.